

σύζηγος τῆς αὐτῆς ποτὲ Σταματούλας Κωνσταντής καὶ ἐσυμφώνησαν¹⁴ εἰκιωθελῶς καὶ ἀπαρετοῦν πρὸς τὸν αὐτὸν Κωνσταντὴν τὸ ἀμπέλιον, τὸ ἐν τῇ τοποθεσίᾳ "Αμπελον, σημ(πλιος) ὁ ίδιος Κων¹⁵σταντής καὶ ὁ ποτὲ σακελάρι(ος) Σκιαδέως, πρήκα τῆς αὐτῆς ποτὲ Σταματούλας· καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ αὐτὸς Κωνσταν¹⁶τής πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Σταματούλας γρο(σια) διακόσια, Νου(μερο) 200· ἡ αὐτὴ διανομὴ ἔγινεν ἐπὶ λόγον κληρονο¹⁷μίας διὰ νὰ λάβῃ ὁ Κωνσταντής τὸ ἐν τρήτον ἀπὸ ὅλην τὴν ἀκοίνητον καὶ κοινητὴν περιουσίαν τῆς αὐτῆς ποτὲ συ¹⁸ζήγου του Σταματούλας, ἔλαβεν τὸ ἀνωθεν ἀμπέλιον καὶ ἐπεστρέψεν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Σταματούλας, ὡς¹⁹ ἀνωθεν λέγωμεν, τὰ γρο(σια) 200· καὶ εἰς τὸ ἔξεις μένουν ἀκαταζήτιτη, τόσον ὁ Κωνσταντής ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς²⁰ τῆς συζήγου του, καθοὺ καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῆς Σταματούλας ἀπὸ τὸν Κωνσταντή, διὰ ὅλην τὴν κοινητὴν καὶ ἀκοίνη²¹ τὸν περιουσίαν τῆς ποτὲ Σταματούλας· τὸ δὲ ἀμπέλιον ὃποῦ σήμερον ἔλαβεν ὁ Κωνσταντής διὰ μηράση τῆς²² συζήγου του, μένει ἐλεύθερον εἰς τὴν ἔξουσίαν του νὰ τὸ κάμνη ὡς θέλει καὶ βούλεται, καὶ οἱ ἀδελφοὶ λαμβά²³νουν τὰ ἀνωτέρω γρο(σια) 200 καὶ τὸ ὄσπριτον τῆς Σταματούλας νὰ τὸ κάμνουν καὶ αὐτοῖς ὡς βούλωνται. Διὼ εἰς²⁴ ἐνδειξην ἐγένετο τὸ παρὸν ἐκ τῆς διμοσι(ου) νοταρίας, βεβαιωμένων παρὰ τῶν ἀνωθεν ἀδελφῶν, καὶ²⁵ ἐδώθη τὸ Κωνσταντὴν εἰς διηνεκὴν ἐνδειξην. Τῇ 6 Μαρτι(ου) 1827, Παροικία τῆς Πάρου.

¹⁶ Λεονάρδος Κονδήλης γράφω εἰς ὄνομα τῶν ἀνωθεν ἀδελφῶν τῆς ποτὲ Σταματούλας Νικολα(ου) Μαγηρα,¹⁷ Νικολέτας Μάγηρα, Μανόλη Πόλου, Σταματέλου Βητζαρά, ὅτι βεβαιοῦν τὸ παρὸν καὶ οὗτος μαρτυρῶ.

¹⁸ Ο διμόσιος νοταρι(ος) Παροικίας Τζανής Νικολα(ου) Καμπάνης ὁ γράψας βεβαιῶ.

33*

Χειρόγρ. 213, σελ. 92 - 93. Ἐξόφλησις κληρονομικοῦ μεριδίου τῆς 22 Μαΐου 1827.

Αρι(θμὸς) 191. Χηλι(ους) δκτακοσι(ους) γῆκοσι ἐπτά, Μαι(ου) γῆκοσι δίω. Νάουσα τῆς Πάρου.

¹⁹ Διὰ τοὺς παρόντος ἔξοφλιτικοῦ γράμματος διλοποιείτε, ὅτι μὲ τὸ νὰ ἔχουν διαφορὰν περὶ²⁰ κληρονομίας τῆς ποτὲ Ἀργιρῆς, κόρις ποτὲ Σπήρου Βανγκέλι καὶ γινὴ Διμιτρι(ου) Καρποδίνη, τὰ κάτοθεν ὑπογε²¹γραμμένα δίω μέρι, τὰ δίω ἀδέλφηα Νηκόλας καὶ Βανγκέλης Σπηράκηδες καὶ ἀδέλφια τῆς ποτὲ Ἀργιρῆς, μετὰ τοῦ Δι(μητρίου)²² Καρποδίνη, ἀνδρας τῆς ίδιας ποτὲ Ἀργιρῆς, τὴν σήμερον, ληπόν, ἐπαρισιάσθησαν εἰς τὴν Κυνήν²³ Νοταρίαν τῆς χόρας ταύτης, προσκαλόντας καὶ δίω παρὰ τὸν προυχόντον, τοὺς κυρι(ους) Νηκο²⁴λάκην Μαλατέσταν καὶ Διμήτριον Καράντζα, καὶ

ἐφανέροσαν τὰ δικεολογιματά τους καὶ τὰ^{||8} δίω μέρι περὶ τῆς περιουσίας, κηνητής καὶ ἀκηνήτου, καὶ ἔξοδα τῆς ψηχῆς ὃποῦ ἦχε κάμη ὁ ἄν^{||9}δρας τῆς ἀποθανοῦσις Διμήτρι(ος) Καρποδίνης, καὶ ἐσιμφόνησαν τα μέρι φηλικὸ τὸ τρόπο καὶ κατὰ^{||10} τὴν σινήθηαν τὴν τόπηκὴν καὶ ἔγηνεν τριμερία· πέρνοντας δὲ τὰ δίω ἀδέλφια Νηκόλας καὶ^{||11} Βανγκέλης ἔνα χορόφι ὃποῦ ἦχεν ἡ ἀδελφίν τος διὰ γρο(σια) 260 καὶ εἴς μετριτὰ γρο(σια) 40, σιμπο^{||12} σοῦμενα ὅλα γρο(σια) τρήκοσια, Ν(ουμερ)ου 300. Ἐπήρε δὲ καὶ ὁ ἄνδρας τῆς Διμήτρι(ος) διὰ τὸ μηρά^{||13}σιν του ἀπὸ 225 γρο(σια), εὐγάζοντας τὰ ἀνοτέρο γρο(σια) 40, μένουν τοὺς Διμήτρη γρο(σια) 185· καὶ διὰ ἔνα^{||14} γηλέκι γρο(σια) 8· διὰ μία κασέλα γρο(σια) 28· ἔνα πάπλομα γρο(σια) 25, σιμποσούμενα ὅλα^{||15} αὐτὰ γρο(σια) διάκοσια σαράντα ἔξη, Ν(ουμερ)ου 246· ἀφερόντε ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἔξοδα τῆς ψηχῆς καὶ^{||16} μένουν τοὺς Διμήτρη νέτα γρο(σια) 150, τὰ μὲν ἔξοδα τῆς ψηχῆς ἦνε γρο(σια) 96. Τὴούτο^{||17}τρόπος ἔμηναν στρεκτὰ καὶ τὰ δίω μέρη καὶ ἔξοφλισμένα κατὰ πάντα καὶ δεν ἔχει νὰ πρετεντέρι^{||18} {πρετεντέρι} εἰς τὸ ἔξις ὁ ἡς ἡπερ τοὺς ἑτέρου οὔτε ὀβολόν, ἀλλὰ οὔτε ἡ σινγκενῆς τος, οὔτε καὶ^{||19} ἡ κλιρονόμιν τος. Οὕτος ἡθέλισαν καὶ ἔκαμαν τὸ παρὸν ἔξοφλιτικόν, ἡπογεγραμμένον πα^{||20}ρ αυτοὺς διὰ ἀλους καὶ παρὰ τὸν προσκαλεσθέντον προυχόντον εἴς ἀσφάλιαν, ἦνα ἔχη τὸ^{||21} κήρος καὶ τὴν ἴσχην ἐν παντὶ κερό, τόπο καὶ κριτιρίω.

^{||22} Νικόλαος Βαγγελη Σπήρου βεβεόνι το παρὸν διὰ χιρὸς εμου Νικολαου Βιτζαρὰ κε μαρτηρό.

^{||23} Βαγγέλης Σπύρου βεβαιώνει τὸ παρὸν διὰ χειρὸς ἐμοῦ Δημητρίου Καράντζα, ὅστις καὶ μαρτυρῶ.

^{||24} Δημητρης Καρποδηνης βεβεωνι το παρο δηα χηρος εμου Νικολαου Μαλατεστας και μαρτηρο.

^{||25} Ο διμόσι(ος) Νοτάρι(ος) τῆς χόρας ταύτης Ιω(άννης) Σταματελάκης βεβαιώ.

34

Χειρόγρ. 218, σ. 75 - 76. Προικοσύμφωνον τῆς 8 Οκτωβρίου 1827.

Άριθ. 172. Εἰς δόξαν Θεοῦ ἀμήν.

^{||2} Τὸ τῶν ἀνθρώπων πληθύνεσθαι γένος βουλόμενος ὁ προνοητὴς τῶν ἀπάντων Θ(εὸς) ἄρσεν (καὶ) θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ἀπ'^{||3} ἀρχῆς, τὸ αὐξάνεσθαι (καὶ) πλυθύνεσθαι προσειπῶν, διὸ (καὶ) γενόμενος ἄν(θρωπ)ος, τὸν ἐν Κανῷ τῆς Γαλιλαίας γάμον εὐλόγη^{||4}σε, τίμιον αὐτὸν ἀναδείξας διὰ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμάτων τὴν δόξαν αὐτοῦ φανερώσας τῇ τοῦ ὄδατος εἰς οἱ^{||5}νον μεταβολῇ, μὴ διαζεύγνυσθαι δὲ τοῖς ἀλλήλοις συναπτομένοις ἐντειλάμενος, ἀπεφήνατο οὖς ὁ Θ(εὸς) συνέζευ^{||6}ζεν, ἀνθρωπος μὴ χωρίζετω, (καὶ) ἔνεκεν τούτου καταλείψει ἄν(θρωπ)ος τὸν πατέρα (καὶ) τὴν μητέρα (καὶ)

